

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. sausio 16 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinio Bendrijos prekių ženklo FOREVER paraiška — Ankstesnis vaizdinis nacionalinis prekių ženklas „4 EVER“ — Santykinis atmetimo pagrindas — Galimybė supainioti — Žymenų panašumas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas — Ankstesnio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų — Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys“

Byloje T-528/11

Aloe Vera of America, Inc., įsteigta Dalase, Teksase (JAV), atstovaujama advokatų R. Niebel ir F. Kerl,
ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą J. Crespo Carrillo,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Detimos – Gestão Imobiliária, SA, įsteigta Karegade (Portugalija), atstovaujama advokato V. Caires Soares,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2011 m. rugpjūčio 8 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 742/2010-4), susijusio su protesto procedūra tarp *Diviril – Distribuidora de Viveres do Ribatejo, L^{da}* ir *Aloe Vera of America, Inc.*,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai F. Dehousse ir A. Collins (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2011 m. spalio 6 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2012 m. sausio 31 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2012 m. sausio 27 d.,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į Bendrojo Teismo kolegijų sudėties pakeitimą,

atsižvelgęs į tai, kad bylos šalys per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdžio, todėl, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu ir taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135a straipsnį, nusprendęs priimti sprendimą nevykdant žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2006 m. gruodžio 22 d. ieškovė *Aloe Vera of America, Inc.*, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) (ši reglamentą pakeitė 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1)), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.
 - 2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

 - 3 Prekės, kurioms prašyta įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklaus registruoti 32 klasei ir atitinka šį aprašymą: „Alavijų sultys, alavijų drebučių gėrimai ir alavijų minkštimas; alavijų sultys, maišytos su vaisių sultimis; ir šaltinio vanduo, išpilstytas į butelius“.
 - 4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2007 m. liepos 2 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 30/2007.
 - 5 2007 m. rugsėjo 28 d. *Diviril – Distribuidora de Viveres do Ribatejo, Lda* pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnis) pareiškė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms.
 - 6 Protestas grindžiamas toliau pateikiamu ankstesniu vaizdiniu portugališku prekių ženklu, kurio paraiška pateikta 1994 m. sausio 27 d., kuris 1995 m. balandžio 11 d. įregistruotas numeriu 297697 ir kurio registracijos galiojimas buvo pratęstas 2005 m. rugpjūčio 9 d. Nicos sutarties 32 klasės prekėms „Sultys, laimū sultys – tik eksportui“:
-
- 7 Protestas grindžiamas pagrindais, nurodytais Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a punkte (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies a punktas) ir Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas).
 - 8 2007 m. spalio 19 d. ankstesnis prekių ženklas buvo perleistas įstojusiai į bylą šaliai *Detimos – Gestão Imobiliária, SA*, perėmusiai *Diviril* teises.

- 9 2009 m. balandžio 20 d. ieškovė paprašė, kad įstojusi į bylą šalis pateiktų ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymų.
- 10 2009 m. gegužės 19 d. laišku VRDT paprašė įstojusios į bylą šalies pateikti minėtus įrodymus per du mėnesius, t. y. vėliausiai 2009 m. liepos 20 d.
- 11 Atsakydama į šį laišką įstojusi į bylą šalis 2009 m. birželio 12 d. pateikė sąskaitų.
- 12 2010 m. balandžio 22 d. sprendimu Protestų skyrius patenkino protestą ir atmetė Bendrijos prekių ženklo registracijos paraišką.
- 13 2010 m. balandžio 30 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58-64 straipsniais, dėl Protestų skyriaus sprendimo pateikė apeliaciją VRDT.
- 14 2011 m. rugpjūčio 8 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė. Pirma, ji konstatavo, kad atitinkamą visuomenę sudaro vartotojai portugalai. Antra, ji nurodė, kad įstojusi į bylą šalis pakankamai įrodė, kad ankstesnis prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas Portugalijoje aptariamam penkerių metų laikotarpiu. Trečia, ji nusprendė, kad aptariamoms prekėms yra iš dalies tapačios ir iš dalies panašios. Ketvirta, ji nurodė, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, šiek tiek panašūs vizualiai ir kad anglų kalbos žinių turinčiai atitinkamos visuomenės daliai jie tapatūs fonetiškai, o likusiai atitinkamos visuomenės daliai jie panašūs vidutiniškai. Dėl conceptualaus palyginimo ji nurodė, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs anglų kalbos žinių turinčiai atitinkamos visuomenės daliai ir neutralūs likusiai atitinkamos visuomenės daliai. Penkta, atlikusi visapusi vertinimą ir konkrečiai nurodžiusi, kad ankstesnis prekių ženklas turi normalų skiriamąjį požymį, ji padarė išvadą, jog yra galimybė supainioti pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą.

Šalių reikalavimai

- 15 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš VRDT ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.
- 16 VRDT Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 17 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės išlaidas, kurias ji patyrė visose procedūrose.

Dėl esmės

- 18 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo du pagrindus, susijusius su, pirma, Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu ir, antra, to paties reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu

- 19 Ieškovė tvirtina, kad, priešingai, nei matyti iš Apeliacinės tarybos vertinimo, per administracinę procedūrą įstojusios į bylą šalies pateiktų sąskaitų nepakanka, kad būtų įrodytas ankstesnio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalis.
- 20 VRDT ir įstojusi į bylą šalis pritaria Apeliacinės tarybos vertinimui.
- 21 Reikia nurodyti, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalis Bendrijos prekių ženklo, dėl kurio pareikštas protestas, registracijos paraišką pateikęs asmuo gali reikalauti įrodyti, kad penkerius metus iki paraiškos paskelbimo ankstesnis nacionalinis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, iš tikrųjų buvo naudojamas.
- 22 Be to, pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirtą įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo, 22 taisyklės 3 dalį naudojimui įrodyti reikalingus įrodymus sudaro duomenys apie ankstesnio prekių ženklo naudojimo vietą, laiką, apimtį bei pobūdį.
- 23 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką iš nurodytų nuostatų ir Reglamento Nr. 207/2009 10 konstatuojamosios dalies matyti, jog reikalavimo, kad ankstesnis prekių ženklas būtų iš tikrųjų naudojamas, norint juo grįsti protestą dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos, *ratio legis* yra sumažinti ginčų dėl dviejų prekių ženklų tikimybę, nes nėra tinkamo ekonominio pagrindo, išplaukiančio iš faktinės prekių ženklo funkcijos rinkoje. Tačiau minėtomis nuostatomis nesiekama įvertinti įmonės komercinės sėkmės ar kontroliuotinos ekonominės strategijos ar juo labiau – suteikti prekių ženklų apsaugos tik didelio masto komerciniam prekių ženklų naudojimui (šiuo klausimu žr. 2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sunrider prieš VRDT – Espadafor Caba (VITAFRUIT)*, T-203/02, Rink. p. II-2811, 36–38 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).
- 24 Prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, kai jis naudojamas pagal savo pagrindinę funkciją – užtikrinti prekių ar paslaugų, kurioms jis registruotas, kilmės tapatybę siekiant šių prekių ir paslaugų realizavimo rinkos sukūrimo ar išsaugojimo tikslų, išskyrus simbolinį naudojimą, kurio pagrindinis tikslas – išsaugoti prekių ženklo suteikiamas teises (pagal analogiją žr. 2003 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ansul*, C-40/01, Rink. p. I-2439, 43 punktą). Be to, prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų sąlyga reikalaujama, kad prekių ženklas būtų naudojamas viešai ir skirtas išorei toks, koks jis saugomas atitinkamoje teritorijoje (23 punkte minėto Sprendimo *VITAFRUIT* 39 punktas; šiuo klausimu ir pagal analogiją taip pat žr. minėto Sprendimo *Ansul* 37 punktą).
- 25 Nustatant, ar prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, reikia atsižvelgti į susijusių faktų ir aplinkybių visumą, tinkamą nustatyti jo komercinio naudojimo realumui, ypač į naudojimo tam tikrame ekonomikos sektoriuje, siekiant išlaikyti ar sukurti rinkos dalį prekių ženklų saugomoms prekėms ar paslaugoms, pagrįstumą, šių prekių ar paslaugų pobūdį, rinkos ypatybes, prekių ženklo naudojimo apimtį ir dažnumą (23 punkte minėto Sprendimo *VITAFRUIT* 40 punktas; pagal analogiją taip pat žr. minėto Sprendimo *Ansul* 43 punktą).
- 26 Kalbant apie ankstesnio prekių ženklo naudojimo apimtį, pirmiausia reikia atsižvelgti, viena vertus, į bendrą komercinę prekių ženklo naudojimo apimtį ir, kita vertus, – į laikotarpio, kuriuo prekių ženklas buvo naudojamas, trukmę ir naudojimo dažnumą (23 punkte minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *VITAFRUIT* 41 punktas ir 2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *MFE Marienfelde prieš VRDT – Vétoquinol (HIPOVITON)*, T-334/01, Rink. p. II-2787, 35 punktas).
- 27 Siekiant konkrečiu atveju nustatyti, ar ankstesnis prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, reikia atlikti visapusišką vertinimą, atsižvelgiant į visus nagrinėjamu atveju svarbius veiksnius. Toks vertinimas reiškia tam tikrą nagrinėjamų veiksmių tarpusavio priklausomybę. Taigi menką minėtu prekių ženklų žymimų

prekių pardavimo mastą gali kompensuoti intensyvus šio ženklo naudojimas ar jo naudojimas nuolat, ir atvirkščiai (23 punkte minėto Sprendimo *VITAFRUIT* 42 punktas ir 26 punkte minėto Sprendimo *HIPOVITON* 36 punktas).

- 28 Ankstesniu prekių ženklu žymimų prekių pardavimo apyvarta ir mastas negali būti vertinami absoliučiai, jie turi būti susieti su kitais svarbiais veiksniais, pavyzdžiui, komercinės veiklos apimtimi, gamybos ar prekybos pajėgumais arba prekių ženklą naudojančios įmonės diversifikacijos laipsniu ir atitinkamoje rinkoje esančių prekių ar paslaugų charakteristikomis. Dėl to tam, kad galėtų būti laikoma, jog naudojama iš tikrųjų, nebūtina, kad ankstesnio prekių ženklo naudojimas visada būtų kiekybiškai svarbus (23 punkte minėto Sprendimo *VITAFRUIT* 42 punktas ir 26 punkte minėto Sprendimo *HIPOVITON* 36 punktas). Taigi net minimalus naudojimas gali būti pakankamas, kad būtų nustatytas naudojimo iš tikrųjų egzistavimas, su sąlyga, kad atitinkamame ekonominiame sektoriuje jis būtų laikomas pateisinamu siekiant išlaikyti ar sukurti prekių ženklu saugomų prekių ar paslaugų rinkos dalis. Vadinasi, neįmanoma abstrakčiai *a priori* nustatyti, kokia kiekybinė riba turi būti pasirinkta nustatant, ar prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, todėl *de minimis* taisyklė, kuri neleistų VRDT arba – ieškinio atveju – Bendrajam Teismui vertinti visų jiems nurodytų ginčo aplinkybių, negali būti nustatyta (2006 m. gegužės 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sunrider prieš VRDT*, C-416/04 P, Rink. p. I-4237, 72 punktas).
- 29 Be to, tam, kad būtų įrodyta, jog prekių ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas, negalima remtis tikimybėmis ar prielaidomis; turi būti remiamasi konkrečiais ir objektyviais įrodymais, patvirtinančiais, kad atitinkamoje rinkoje prekių ženklas buvo iš tikrųjų ir pakankamai naudojamas (2002 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kabushiki Kaisha Fernandes prieš VRDT – Harrison (HIWATT)*, T-39/01, Rink. p. II-5233, 47 punktas ir 2004 m. spalio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Vitakraft-Werke Wührmann prieš VRDT – Krafft (VITAKRAFT)*, T-356/02, Rink. p. II-3445, 28 punktas).
- 30 Be to, reikia patikslinti, kad pagal kartu taikomas Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punkto ir minėto reglamento 42 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas įrodymas dėl ankstesnio nacionalinio ar Bendrijos prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos, naudojimo iš tikrųjų apima ir įrodymą dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo tokia forma, kurios elementai skiriasi nepakeisdami šio prekių ženklo skiriamąjo požymio formos, kuri buvo prekių ženklo įregistravimo momentu (žr. 2005 m. gruodžio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Castellblanch prieš VRDT – Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH)*, T-29/04, Rink. p. II-5309, 30 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 31 Atsižvelgiant į šiuos paaiškinimus reikia išnagrinėti, ar ginčijamo sprendimo 18–25 punktuose Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad įstojusi į bylą šalis pakankamai įrodė ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų Portugalijoje penkerių metų laikotarpiu, nurodytu Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalyse, kuris šiuo atveju tęsėsi nuo 2002 m. liepos 2 d. iki 2007 m. liepos 1 d. (toliau – aptariamas laikotarpis).
- 32 Atsakydama į 2009 m. gegužės 19 d. VRDT laišką (žr. šio sprendimo 10 punktą), Protestų skyriui įstojusi į bylą šalis pateikė 27 sąskaitas, išrašytas *Diviril Comercio – Comercialização de produtos alimentares, L^{da}*, t. y. su *Diviril* susijusios Portugalijos įmonės.
- 33 Reikia konstatuoti, kad 12 iš šių 27 sąskaitų susijusios su aptariamu laikotarpiu ir patvirtina, jog ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas nuo 2005 m. kovo 30 d. iki 2007 m. birželio 8 d., t. y. maždaug 26 mėnesius (toliau – 12 sąskaitų).

- 34 12 sąskaitų nurodytos prekės, kurių pavadinimai yra „4Ever Lima Limão“, „4Ever Laranja“ arba „4Ever Ananás“, parduodamos 1,5 l talpos buteliais, o tai leidžia daryti išvadą, kad tai yra vaisių sultys, t. y. prekės, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas ir kuriomis pagrįstas protestas. Iš šių sąskaitų matyti, kad 1,5 l tapos buteliais buvo parduodami ir gėrimai, kurių pavadinimai „4Ever Gasosa“ ir „4Ever Cola“.
- 35 Kaip teisingai nurodo ieškovė, 12 sąskaitų elementas „4ever“ parašytas įprastais simboliais ir juo tiksliai neatkuriamas ankstesnis prekių ženklas. Tačiau skirtumai su ankstesniu prekių ženklu yra labai nedideli: vaizdinis šio prekių ženklo aspektas yra veikiau neišsiskiriantis, nes skaitmuo 4 ir žodis „ever“ užrašyti gana įprastais simboliais, išskyrus raidę „r“, kuri šiek tiek stilizuota, ir jame nėra nei spalvų, nei logotipų, nei dėmesį pritraukiančių grafinių elementų. Taigi, kaip buvo teisingai konstatuota ginčijamo sprendimo 24 punkte, nurodyti skirtumai visiškai nedaro įtakos ankstesnio prekių ženklo, koks jis buvo įregistruotas, skiriamajam požymiui ir nekenkia jo atliekamai identifikavimo funkcijai. Todėl, priešingai, nei reikalauja ieškovė, įstojusi į bylą šalis neturi būti kaltinama nepateikusi papildomų įrodymų, kuriuose būtų „tiksliai atkurtas“ ankstesnis prekių ženklas.
- 36 Be to, iš 12 sąskaitų matyti, kad jos parašytos portugalų kalba, kad vaisių sulčių buteliai buvo tiekiami 7 užsakovams skirtingose Portugalijos vietovėse. Taigi negalima paneigti, kad šios prekės buvo skirtos Portugalijos rinkai, kuri ir yra atitinkama rinka.
- 37 Be to, šiomis sąskaitomis patvirtinama, kad vaisių sulčių, pažymėtų ankstesniu prekių ženklu ir parduotų 2005 m. kovo 30 d.–2007 m. birželio 8 d. laikotarpiu Portugalijoje esantiems klientams, vertė siekė 2 604 eurų be pridėtinės vertės mokesčio, o tai reiškia, kad buvo parduota 4 968 butelių. Jei prie jų priskirtume ir gėrimus „4Ever Gasosa“ ir „4Ever Cola“, parduotų butelių skaičius išaugtų iki 8 628, o apyvarta (be pridėtinės vertės mokesčio) padidėtų iki 3 856 eurų.
- 38 Ginčijamo sprendimo 22 punkte VRDT teisingai nurodė, kad nors prekybos mastas santykinai nedidelis, pateiktos sąskaitos leidžia daryti išvadą, kad jose nurodytomis prekėmis buvo reguliariai prekiaujama maždaug 26 mėnesius, t. y. tokį laikotarpį, kuris nėra nei labai trumpas, nei artimas ieškovės paduotos Bendrijos prekių ženklo paraiškos paskelbimo datai (šiuo klausimu žr. 23 punkte minėto Sprendimo *VITAFRUIT* 48 punktą).
- 39 Toks pardavimas atitinka naudojimą, objektyviai tinkamą realizavimo rinkai sukurti ar jai išsaugoti nagrinėjamos prekės, kurių prekybos mastas, palyginti su naudojimo laikotarpiu ir dažnumu, nėra toks mažas, kad leistų daryti išvadą, jog naudojimas buvo tik simbolinis, minimalus ar fiktyvus, siekiant vien išsaugoti prekių ženklo teikiamas teises (šiuo klausimu žr. 23 punkte minėto Sprendimo *VITAFRUIT* 49 punktą). Šiuo klausimu reikia atsižvelgti į tai, kad Portugalijos teritorija ir gyventojų skaičius yra santykinai nedideli.
- 40 Tą patį galima pasakyti ir dėl to, jog 12 sąskaitų buvo skirtos tik 7 užsakovams. Pakanka, kad prekių ženklas būtų naudojamas viešai, ne tik įmonės, ankstesnio prekių ženklo savininkės, viduje arba jai priklausančiame ar jos kontroliuojamame platinimo tinkle, bet ir išorėje (šiuo klausimu žr. 23 punkte minėto Sprendimo *VITAFRUIT* 50 punktą).
- 41 Todėl nors ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas santykinai mažai, ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad įstojusios į bylą šalies patektų įrodymų pakanka naudojimui iš tikrųjų konstatuoti.
- 42 Priešingai, nei tvirtina ieškovė, darydama tokią išvadą Apeliacinė taryba nesirėmė „paprasčiausiomis tikimybėmis ir prielaidomis“. Iš tikrųjų Protestų skyrius ir Apeliacinė taryba šiuo atžvilgiu rėmėsi 12 sąskaitų ir argumentais, visiškai atitinkančiais teismų praktiką, būtent 23 punkte minėtą Sprendimą *VITAFRUIT*, patvirtintą 28 punkte minėtu Sprendimu *Sunrider prieš VRDT*. 23 punkte minėtame Sprendime *VITAFRUIT* Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad apie 10 sąskaitų patvirtintas

maždaug 4 800 eurų apyvartą atitinkantis 3 516 butelių koncentruotų vaisių sulčių tiekimas 11,5 mėnesio laikotarpiu vieninteliame užsakovui Ispanijoje yra susijusio ankstesnio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų.

- 43 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė neturėtų remtis tuo, kad ginčijamo sprendimo 22 punkte Apeliacinė taryba nurodė, jog „negalima preziumuoti, kad pateiktos sąskaitos yra visos aptariamų penkerių metų laikotarpiu išrašytos sąskaitos“ ir kad „tuo atveju, kai naudojimo įrodymus sudaro sąskaitos, protestą pateikę asmenys paprastai pateikia tik išrašytų sąskaitų pavyzdžių“. Taigi, kaip teisingai nurodo VRDT, tai yra pagrįsti argumentai, nes negalima reikalauti, kad ankstesnio prekių ženklo savininkas pateiktų kiekvieno sandorio, susijusio su šiuo prekių ženklu ir įvykdyto per Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalyje nurodytą aptariamą penkerių metų laikotarpį, įrodymą. Jeigu sąskaitomis remiamasi kaip įrodymais, svarbu, kad būtų pateiktas toks sąskaitų egzempliorių kiekis, kuris leistų atmesti bet kokią visiškai simbolinio minėto prekių ženklo naudojimo galimybę ir būtų pakankamas jo naudojimui iš tikrųjų įrodyti. Be to, reikia nurodyti, kad šiuo atveju 2011 m. kovo 17 d. Apeliacinei tarybai pateiktose pastabose įstojusi į bylą šalis aiškiai nurodė, jog 12 sąskaitų yra pavyzdžiai.
- 44 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pirmą pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

- 45 Iš esmės ieškovė nurodo, kad atlikdama fonetinį palyginimą Apeliacinė taryba nepagrįstai atsižvelgė į tai, kaip prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, ištartų angliškai kalbantys vartotojai, ir kad ji neteisingai nustatė konceptuales ir vizuales šių prekių ženklų skirtumus. Todėl Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad šiuo atveju yra galimybė supainioti.
- 46 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį prašoma įregistruoti, neregistruojamas, jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurias žymi abu prekių ženklai, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kur ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas. Suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.
- 47 Be to, pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį ankstesniais prekių ženklais reikia laikyti prekių ženklus, įregistruotus valstybėje narėje, kurių įregistravimo paraiškos padavimo data yra ankstesnė už Bendrijos prekių ženklo įregistravimo paraiškos padavimo datą.
- 48 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką galimybė suklaidinti (supainioti) sudaro galimybę, kad visuomenė manys, jog nagrinėjamos prekės ar paslaugos pagamintos arba suteiktos tos pačios įmonės arba ekonomiškai susijusių įmonių. Remiantis ta pačia teismų praktika, galimybė supainioti turi būti visapusiškai įvertinta atsižvelgiant į tai, kaip atitinkama visuomenė suvokia nagrinėjamus žymenis ir prekes ar paslaugas, ir į visus konkrečiam atvejui būdingus veiksnius, ypač į žymenų panašumo ir jais žymimų prekių ar paslaugų panašumo tarpusavio priklausomybę (žr. 2003 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Laboratorios RTB prieš VRDT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, Rink. p. II-2821, 30–33 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).
- 49 Siekiant taikyti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, galimybė supainioti reiškia, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs arba panašūs ir kad prekės ar paslaugos, kurioms jie skirti, tapačios arba panašios. Šios sąlygos yra kumuliacinės (žr. 2009 m. sausio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Commercy prieš VRDT – easyGroup IP Licensing (easyHotel)*, T-316/07, Rink. p. II-43, 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 50 Būtent atsižvelgiant į šiuos teiginius reikia išnagrinėti, ar Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad nėra jokios galimybės ankstesnį prekių ženklą supainioti su prašomu įregistruoti prekių ženklu.

Dėl atitinkamos visuomenės ir jos pastabumo lygio

- 51 Ginčijamo sprendimo 17 ir 32 punktuose Apeliacinė taryba teisingai konstatavo, kad atitinkamą visuomenę sudaro vidutiniai vartotojai portugalai ir kad šios visuomenės pastabumo lygis yra vidutinis. Ieškovė, be kita ko, pritarė šiems tvirtinimams savo dokumentuose.

Dėl prekių palyginimo

- 52 Ginčijamo sprendimo 26–28 punktuose Apeliacinė taryba teisingai konstatavo, o ieškovė jai neprieštaravo, kad susijusios prekės yra iš dalies tapačios ir iš dalies panašios.

Dėl žymenų palyginimo

- 53 Visapusiškas galimybės supainioti vertinimas, kiek jis susijęs su vizualiu, fonetiniu ar konceptuali žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumu, turi būti pagrįstas bendru jų daromu įspūdžiu, pirmiausia atsižvelgiant į jų skiriamuosius ir dominuojančius elementus. Tai, kaip vidutinis nagrinėjamų prekių ar paslaugų vartotojas suvokia prekių ženklus, yra lemiamas kriterijus visapusiškai vertinant minėtą galimybę supainioti. Šiuo atžvilgiu vidutinis vartotojas prekių ženklą paprastai suvokia kaip visumą ir nenagrinėja įvairių jo detalių (žr. 2007 m. birželio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Shaker*, C-334/05 P, Rink. p. I-4529, 35 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 54 Vertinant dvejų prekių ženklų panašumą negali pakakti atsižvelgti tik į vieną sudėtinio prekių ženklo elementą ir jį palyginti su kitu prekių ženklu. Atvirkščiai, lyginti būtina kiekvieną nagrinėjamą prekių ženklą, dėl kurio kilo ginčas, vertinamą kaip visumą, tačiau tai nereiškia, kad bendrame įspūdyje, kurį atitinkamos visuomenės atmintyje palieka sudėtinis prekių ženklas, tam tikromis aplinkybėmis negali dominuoti vienas ar keli jo elementai (žr. 53 punkte minėto Sprendimo *VRDT prieš Shaker* 41 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Panašumas gali būti vertinamas remiantis vien dominuojančiu elementu tik tuomet, jei visos kitos prekių ženklo sudedamosios dalys yra nežymios (53 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Shaker* 42 punktą ir 2007 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Nestlé prieš VRDT*, C-193/06 P, neskelbiamo Rinkinyje, 42 punktą). Taip visų pirma galėtų būti, jei ši sudedamoji dalis viena dominuotų atitinkamos visuomenės atmintyje išlikusiame šio prekių ženklo vaizde, o kitos šio prekių ženklo sudedamosios dalys būtų nežymios bendrame jo daromame įspūdyje (minėto Sprendimo *Nestlé prieš VRDT* 43 punktą).

– Dėl vizualaus palyginimo

- 55 Ginčijamo sprendimo 29 punkte Apeliacinė taryba konstatavo, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra šiek tiek vizualiai panašūs.
- 56 Ieškovė tvirtina, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, neturi nė menkausio vizualaus panašumo. Iš tikrųjų, pirma, egzistuoja tik silpnas vizualus ankstesnio prekių ženklo ir prašomo įregistruoti prekių ženklo žodinio elemento panašumas. Antra, prašomo įregistruoti prekių ženklo vaizdinis elementas yra išskirtinis ir originalus. Trečia, minėto prašomo įregistruoti prekių ženklo vaizdinio elemento, kuriuo vaizduojamas plėšrusis paukštis, skiriamasis požymis yra toks pat ryškus kaip ir to paties prekių ženklo žodinio elemento skiriamasis požymis, todėl pastarasis neturėtų būti laikomas dominuojančiu.
- 57 VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.
- 58 Reikia konstatuoti, kad prekių ženkluose, dėl kurių kilo ginčas, yra vienodos tokia pačia tvarka išdėstytos raidės „e“, „v“, „e“ ir „r“, kurios sudaro beveik visą ankstesnį prekių ženklą ir prašomo įregistruoti prekių ženklo žodinio elemento antrą dalį. Taigi, šie prekių ženklai turi vizualių panašumų, o tai, be kita ko, aiškiai pripažino ieškovė.

- 59 Prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, skiriasi simbolių, iš kurių sudarytas atitinkamas jų žodinis elementas, visuma: ankstesniame prekių ženkle raidės „r“ forma yra šiek tiek stilizuota, ankstesnio prekių ženklo pradžioje yra skaičius 4, prašomo įregistruoti prekių ženklo viršutinėje dalyje pavaizduotas plėšrusis paukštis, o šio prekių ženklo žodinio elemento pradžioje yra raidės „f“, „o“ ir „r“, kartu su kitomis žodinio elemento raidėmis sudaranti anglišką žodį „forever“ (visam laikui, amžinai).
- 60 Nors šie skirtumai nėra akivaizdžiai antraeiliai, vis dėlto jie nėra tokie svarbūs, kad visiškai panaikintų tam tikrą prekių ženklą, dėl kurių kilo ginčas, panašumą, atsirandantį dėl šio sprendimo 58 punkte nurodytų elementų.
- 61 Šio konstatavimo nepaneigia argumentai, kuriuos ieškovė grindžia prašomo įregistruoti prekių ženklo vaizdiniu elementu (žr. šio sprendimo 56 punktą). Iš tikrųjų, pirma, kaip teisingai nurodo įstojusi į bylą šalis, šis vaizdinis elementas, t. y. santykinai niekuo neišsiskiriantis plėšriojo paukščio vaizdas, nėra toks originalus ir pritraukiantis dėmesį, kaip tvirtina ieškovė. Antra, kai prekių ženklą sudaro ir žodiniai, ir vaizdiniai elementai, žodiniai elementai paprastai turi būti laikomi labiau išskiriančiais nei vaizdiniai, arba dominuojančiais, nes tam, kad identifikuotų susijusį prekių ženklą, atitinkama visuomenė įsimena žodinį elementą, o vaizdiniai elementai veikia labiau laikomi dekoratyviniais (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Hrbek prieš VRDT – Outdoor Group (ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT)*, T-434/10, neskelbiamo Rinkinyje, 55 ir 56 punktus; 2012 m. sausio 31 d. Sprendimo *Cervecería Modelo prieš VRDT – Plataforma Continental (LA VICTORIA DE MEXICO)*, T-205/10, 38 ir 46 punktus ir 2012 m. vasario 2 d. Sprendimo *Almunia Textil prieš VRDT – FIBA-Europe (EuroBasket)*, T-596/10, 36 punktą).
- 62 Atsižvelgiant į šiuos paaiškinimus ir į tai, kad paprastai vidutinis vartotojas turi pasitikėti netobulu prekių ženklų vaizdu, kurį jis prisimena (šiuo klausimu žr. 1999 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97*, Rink. p. I-3819, 26 punktą), reikia patvirtinti Apeliacinės tarybos vertinimą, susijusį su tuo, kad, prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra šiek tiek panašūs vizualiai.
- Dėl fonetinio palyginimo
- 63 Ginčijamo sprendimo 30 punkte Apeliacinė taryba nurodė:
- „Anglų kalbos žinių turinti visuomenės dalis abu prekių ženklus ištars vienodai. Tik anglų kalbos žinių neturinti Portugalijos visuomenės dalis abu prekių ženklus ištars skirtingai, t. y. CU/A/TRO/E/VER ir FO/RE/VER. Pirmuoju atveju prekių ženklai tapatūs fonetiškai; antruoju atveju jie panašūs tik vidutiniškai.“
- 64 Ieškovė atmeta tokią analizę ir nurodo, kad jeigu protestas grindžiamas tik nacionaliniu prekių ženklu, galimybė supainioti turi būti vertinama atsižvelgiant į tikslinės visuomenės, t. y. valstybės narės, kurioje šis prekių ženklas saugomas, visuomenės, kalbos lingvistines ir tarimo taisykles. Taigi ji mano, kad šiuo atveju turėtų būti atsižvelgiama tik į tai, kaip prekių ženklus supranta portugališkai kalbantys vartotojai. Ji teigia, jog negalime būti tikri, kad vidutinis vartotojas portugalas skaitmens 4 ir žodžio „ever“ derinį veikia labiau laikys kaip kilusį iš anglų kalbos, o ne kaip išgalvotą žodį. Bet kuriuo atveju nebūtinai šis vartotojas ankstesnį prekių ženklą ištars laikydamasis anglų kalbos tarimo taisyklių. Be kita ko, reikia nustatyti, kad didžioji atitinkamos visuomenės dalis geba nagrinėjimą žodį ištarti teisingai kirčiuodami. Be to, ieškovė ginčija tai, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra „vidutiniškai panašūs“ atitinkamos visuomenės daliai, neturinčiai anglų kalbos žinių ir todėl ištariančiai ankstesnį prekių ženklą kaip „quatsoever“.
- 65 VRDT ir įstojusi į bylą šalis neigia ieškovės argumentus.

- 66 Reikia nurodyti, jog nors tiesa, kad galimybę supainioti reikia vertinti atsižvelgiant į visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas buvo įregistruotas, šiuo atveju Portugalijos teritorijoje, atliekant vertinimą reikia atsižvelgti į konkrečias minėtos visuomenės savybes ir turimas žinias.
- 67 Todėl šiuo atveju, kaip teisingai nurodė įstojusi į bylą šalis, neturėtų būti manoma, kad vidutinis vartotojas portugalas supranta tik portugališkai užrašytus žodžius arba kad automatiškai mano, jog iš skaitmenų ir anglišku žodžių sudarytus prekių ženklus reikia suprasti ir ištarti portugališkai.
- 68 Apskritai kalbant, klaidinga tvirtinti, kaip daro ieškovė, kad „paprastai vartotojai portugalai nekalba ir nesupranta angliškai“. Iš tikrųjų, ši kalba yra gana paplitusi Portugalijoje; aišku, šios kalbos žinių lygis įvairuoja. Nors negalima tvirtinti, kad didžioji Portugalijos visuomenės dalis laisvai kalba angliškai, tačiau pagrįsta daryti prielaidą, jog nemaža šios visuomenės dalis turi bent jau šios kalbos pagrindus, leidžiančius suprasti ir ištarti tokius bazinius ir dažnai vartojamus angliškus žodžius kaip „forever“ arba angliškai ištarti skaitmenis iki dešimties (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *X-Technology R & D Swiss prieš VRDT – Ipko-Amcor (First-On-Skin)*, T-273/08, neskelbiamo Rinkinyje, 37 punktą; 2011 m. spalio 5 d. Bendrojo Teismo sprendimo *La Sonrisa de Carmen et Bloom Clothes prieš VRDT – Heldmann (BLOOMCLOTHES)*, T-118/09, neskelbiamo Rinkinyje, 38 punktą ir 2013 m. birželio 6 d. Sprendimo *Celtipharm prieš VRDT – Alliance Healthcare France (PHARMASTREET)*, T-411/12, 34 punktą).
- 69 Be to, atsižvelgiant į labai paplitusį vadinamosios SMS kalbos vartojimą bendraujant internetu trumpomis žinutėmis arba elektroniniais laiškais, dalyvaujant internetiniuose forumuose ir bloguose arba žaidžiant žaidimus tinkle, galima pagrįstai preziumuoti, kad skaitmuo 4, susietas su anglišku žodžiu, paprastai skaitomas angliškai ir suprantamas kaip nurodantis anglišką prielinksni „for“ (dėl, už) (šiuo klausimu žr. 2009 m. gegužės 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *NHL Enterprises prieš VRDT – Glory & Pompea (LA KINGS)*, T-414/05, neskelbiamo Rinkinyje, 31 punktą). Taigi, kaip teisingai nurodo įstojusi į bylą šalis, portugališkas prekių ženklas, kuriame yra skaitmuo, paprastai skaitomas portugališkai tada, kai šalia jo yra vienas arba keli portugališki žodžiai, kaip yra, pavyzdžiui, portugališko prekių ženklo „Companhia das 4 Patas“ atveju. Ankstesnio prekių ženklo žodis „ever“ nėra portugališkas žodis.
- 70 Vadinas, VRDT apeliacinė taryba buvo teisi nuspręsdama, kad anglų kalbos žinių turinti atitinkamos visuomenės dalis, kurios anglų kalbos žinios neturi būti labai giles dėl šio sprendimo 68 ir 69 punktuose nurodytų priežasčių, ankstesnį prekių ženklą perskaitytų ir ištartų taip pat kaip ir prašomą įregistruoti prekių ženklą, nes pastarajame naudojamas angliškas žodis „forever“ (visam laikui, amžinai).
- 71 Aišku, gali būti, kad nurodyta atitinkamos visuomenės dalis žodžio „forever“ neištartų lygiai taip pat, kaip kad jį ištartų asmenys, kurių gimtoji kalba yra anglų. Tačiau ieškovė neturėtų tuo remtis, nes negalima manyti, jog tam, kad šis žodis būtų ištartas suprantamai, reikalingos labai geros anglų klabos žinios arba išskirtiniai gebėjimai.
- 72 Galiausiai reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į aplinkybę, jog prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, turi tą pačią galūnę „ever“, Apeliacinė taryba nesuklydo nuspręsdama, kad šie prekių ženklai yra vidutiniškai panašūs anglų kalbos fonetikos nemokančiai atitinkamos visuomenės daliai.

– Dėl konceptualaus palyginimo

73 Ginčijamo sprendimo 31 punkte Apeliacinė taryba nurodė:

„<...> Konceptualus palyginimas priklauso nuo visuomenės dalies, į kurią atsižvelgiama: anglų kalbos žinių turinti visuomenės dalis išvelgtų tą pačią „amžinybės“ idėją abiejuose prekių ženkluose (kurie dėl to ir yra tapatūs konceptualiai), o anglų kalbos žinių neturinti visuomenės dalis prekių ženklų konceptualiai nesusietų.“

74 Ieškovė tvirtina, kad vidutinis vartotojas portugalas neišvelgtų jokio konceptualaus prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo. Iš tikrųjų, pirma, angliškai nekalbantiems vartotojams portugalams šie prekių ženklai nieko nereiškia. Antra, net pakankamas anglų kalbos žinias turintys vartotojai portugalai prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, laikytų visiškai nepanašiais, nes jie neišvelgtų ryšio tarp prašomame įregistruoti prekių ženkle esančio „forever“ ir skaitmens 4. Trečia, reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad prašomo įregistruoti prekių ženklo vaizdinis elementas, vaizduojantis plėšrųjį paukštį, dėl savo dydžio ir aiškios reikšmės sudaro šio prekių ženklo konceptualios prasmės dalį, o jo atitikmens nėra ankstesniame prekių ženkle.

75 VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

76 Visų pirma, dėl atitinkamos visuomenės dalies, visiškai nemokančios anglų kalbos, pakanka konstatuoti, kad ieškovė pritaria pagrįstam Apeliacinės tarybos vertinimui, pagal kurį konceptualių požiūriu prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra neutralūs.

77 Toliau dėl atitinkamos visuomenės dalies, turinčios pakankamas anglų kalbos žinias, reikia pažymėti, kad ji aiškiai suvoktų ryšį tarp, pirma, angliško žodžio „forever“ (visam laikui, amžinai) ir, antra, skaitmens 4, kurį dėl šio sprendimo 68 ir 69 punktuose nurodytų priežasčių ji susietų su angliško prielinksnio „for“ (dėl, už) ir angliško žodžio „ever“ (visada) deriniu, kuris siejasi su tuo pačiu žodžiu „forever“.

78 Tokio konstatavimo nepaneigia ieškovės argumentas, susijęs su prašomame įregistruoti prekių ženkle esančiu plėšriojo paukščio vaizdu. Iš tikrųjų, kaip teisingai nurodo VRDT, šis vaizdas neperteikia jokios itin konkrečios ar dėmesį pritraukiančios idėjos ir nepapildo, nepadaro aiškesnės arba nepakeičia angliško žodžio „forever“ reikšmės.

79 Iš viso to išplaukia, kad Apeliacinė taryba nesuklydo vertindama prašomo įregistruoti prekių ženklo ir ankstesnio prekių ženklo panašumus.

Dėl galimybės supainioti

80 Visapusiškas galimybės supainioti vertinimas reiškia, jog tarp veiksmų, į kuriuos atsižvelgiama, būtent tarp prekių ženklų panašumo ir žymimų prekių ar paslaugų panašumo, egzistuoja tam tikra tarpusavio priklausomybė. Taigi mažą žymimų prekių ar paslaugų panašumo laipsnį gali kompensuoti didelis prekių ženklų panašumo laipsnis, ir atvirkščiai (1998 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Canon, C-39/97*, Rink. p. I-5507, 17 punktas ir 2006 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mast-Jägermeister prieš VRDT – Licorera Zacapaneca (VENADO su rėmeliu ir kt.)*, T-81/03, T-82/03 ir T-103/03, Rink. p. II-5409, 74 punktas).

81 Ginčijamo sprendimo 32 punkte nurodžiusi, kad ankstesnis prekių ženklas turi normalų skiriamąjį požymį, priminusi išvadas, kurias ji padarė lygindama prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas (žr. šio sprendimo 55, 63 ir 73 punktus), nurodžiusi, kad atitinkamos visuomenės pastabumo lygis yra vidutinis ir kad susijusios prekės yra iš dalies tapačios ir iš dalies panašios, Apeliacinė taryba nusprendė, kad prekių ženklai, vertinami kaip visuma, gali būti supainioti.

- 82 Ieškovė ginčija šią išvadą remdamasi jos nurodytais tariamais prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumais.
- 83 VRDT ir įstojusi į bylą šalis pritaria Apeliacinės tarybos analizei.
- 84 Reikia priminti, jog Apeliacinė taryba teisingai nurodė, kad nagrinėjamos prekės yra iš dalies tapačios ir iš dalies panašios, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra šiek tiek panašūs vizualiai, kad fonetiškai šie prekių ženklai tapatūs anglų kalbos žinių turinčiai atitinkamos visuomenės daliai ir vidutiniškai panašūs tokių kalbos žinių neturinčiai atitinkamos visuomenės daliai ir kad konceptualiai minėti prekių ženklai yra tapatūs anglų kalbos žinių turinčiai atitinkamos visuomenės daliai ir neutralūs tokių kalbos žinių neturinčiai atitinkamos visuomenės daliai. Atsižvelgiant į aplinkybę, kurios ieškovė neginčijo, kad ankstesnis prekių ženklas turi normalų skiriamąjį požymį, į vidutinį atitinkamos visuomenės pastabumo lygį ir į sąlygų, susijusių su prekių ir paslaugų panašumu ir prekių ženklų panašumu, kumuliacinį pobūdį, reikia manyti, jog atlikdama visapusi vertinimą Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad yra galimybė supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas.
- 85 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrasis pagrindas ir visas ieškinys turi būti atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 86 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.
- 87 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.
- 88 Be to, įstojusi į bylą šalis reikalavo priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, kurias ji patyrė vykstant procedūrai VRDT.
- 89 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 136 straipsnio 2 dalį „šalių patirtos būtinos išlaidos, susijusios su procedūra Apeliacinėje taryboje, <.. > laikomos atlygintinomis“. Iš to matyti, kad išlaidos, susijusios su procedūra Protestų skyriuje, negali būti laikomos atlygintinomis (šiuo klausimu žr. 2006 m. sausio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Devinlec prieš VRDT – TIME ART (QUANTUM)*, T-147/03, Rink. p. II-11, 115 punktą ir 2008 m. sausio 16 d. Sprendimo *Inter-Ikea prieš VRDT – Waibel (idea)*, T-112/06, neskelbiamo Rinkinyje, 88 punktą).
- 90 Taigi įstojusios į bylą šalies reikalavimai priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, patirtas Protestų skyriuje, turi būti atmesti.
- 91 Tokiomis aplinkybėmis reikia nurodyti ieškovei padengti savo, VRDT ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas, išskyrus išlaidas, kurias įstojusi į bylą šalis patyrė vykstant procedūrai Protestų skyriuje.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Aloe Vera of America, Inc.* padengia bylinėjimosi išlaidas, įskaitant tas, kurias *Detimos – Gestão Imobiliária, SA* patyrė vykstant procedūrai Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) apeliacinėje taryboje.

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Paskelbta 2014 m. sausio 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.